

Beşinci Mevsim Ayrılık

— zamansız · 28 Nisan 2012

ayın on beşiydi galiba
şubat soğuydu; yalnızdık deliler sokağında.
kavuşmak istese de utanıyordu üşüyen ellerimiz.
kuru bir hatır sorduktan sonra
titremeye başlamıştı, ayrılık dileyen dudakların
en güzel sığınak dediğin sevda
yalancı mecburiyetlere feda edilebilecek kadar
basitmiş meğer!
sonra, neden bilmem
birkaç damla yaş düştü
esiri olduğum kahverengi gözlerinden
sevda
yaşattığın beşinci mevsiminde titrerken
sen
mutluluğu ümit edemezdin
yirmi yaşında bir çocuğu ağlatmak gibi
kolay değildir ayrılık
güneşi tutmaz ellerin, gün görmez gözlerin
avutmaz, avutamaz, ne ana ne baba
ne de dost bildiklerin
nafiledir
yalnızlığa kahretmek
ne giden gün gelir, ne giden gelir.

2009